

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 235.672 van 5 september 2016
in de zaak A. 218.173/XIV-36.876**

In zake : Rayhanullah SHINWARI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat David De Vleeschauwer
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Herkenrodesingel 8D/2.03
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 januari 2016, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 24 november 2015 waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de programmawet van 24 december 2002”, waardoor zijn plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege vervalt op de datum van de kennisgeving van de bestreden beslissing.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 juni 2016.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dorien Briers, die *loco* advocaat David De Vleeschauwer verschijnt voor verzoeker, en attaché Brecht Vandenberghe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker komt België binnen op 15 oktober 2015 en dient op 19 oktober 2015 een asielaanvraag in. Hij verklaart alsdan van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 oktober 1999. Verzoeker wordt onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij doch de dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over zijn leeftijd.

In het Universitair Ziekenhuis Sint-Rafaël (KU Leuven), departement Tandheelkunde, ondergaat verzoeker op 26 oktober 2015 een medisch onderzoek teneinde zijn leeftijd te schatten. De arts besluit dat verzoeker ouder is dan 18 jaar.

Op 24 november 2015 beslist de dienst Voogdij dat verzoeker “niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 ‘Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen’ van de

programmawet van 24 december 2002. Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede van [de dienst Voogdij] van Mijnheer Rayhanullah SHINWARI [...] van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.” Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een enig middel de schending van de materiële motiveringsplicht op. Hij licht dit als volgt toe:

“DOORDAT, de bestreden beslissing geen melding maakt van waaruit het medisch onderzoek bestond; dat het onduidelijk is op basis waarvan verwerende partij tot de bestreden beslissing is gekomen; dat een medisch onderzoek uitzonderlijk gebeurt en enkel indien de verwerende partij twijfelt over de leeftijd van de minderjarige; dat er niet wordt gemotiveerd op basis waarvan de twijfel bestond;

ZODAT, de bestreden beslissing genomen is met schending van de materiële motiveringsplicht.

(ii) Toelichting van het enige middel

In de bestreden beslissing wordt er enkel melding gemaakt van een medisch onderzoek op basis waarvan verwerende partij besluit dat verzoekende partij ouder is dan 18 jaar. In het besluit blijkt niet duidelijk welke onderdelen dergelijk medisch onderzoek omvat.

Verzoekende partij beschikt immers over identiteitsdocumenten die aantonen dat hij minderjarig is [...]. Cliënte heeft deze documenten sinds januari 2016 kunnen laten overkomen van Afghanistan zodat verwerende partij deze niet in aanmerking heeft kunnen nemen. Ook op dit vlak ontbreekt het de beslissing m.a.w. aan materiële motivering.”

Beoordeling

5. In de mate dat verzoeker voorhoudt dat de bestreden beslissing niet vermeldt waaruit het medisch onderzoek bestond en dat het onduidelijk is waarop de bestreden beslissing is gesteund, werpt hij in wezen een schending van de formelemotiveringsplicht op.

Wat het medisch onderzoek betreft, is de bestreden beslissing formeel afdoende gemotiveerd wanneer het resultaat van dat onderzoek in de beslissing wordt vermeld. Te dezen geeft de bestreden beslissing de conclusie van dat onderzoek weer, waaruit blijkt dat verzoeker meer dan 18 jaar oud is. Het is niet vereist dat het verslag van het medisch onderzoek aan verzoeker werd meegedeeld alvorens de bestreden beslissing werd genomen en verzoeker toont niet aan dat hij geen kennis heeft kunnen nemen van dat verslag.

De dienst Voogdij kon en moest bij het nemen van de bestreden beslissing niet verwijzen naar identiteitsdocumenten waarvan verzoeker zelf aangeeft dat hij ze pas na het nemen van de bestreden beslissing heeft ontvangen.

Het enige middel is in die mate ongegrond.

6. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad van State niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De bestreden beslissing wordt gedragen door het motief omtrent het resultaat van het medisch onderzoek, dat uitdrukkelijk in die beslissing wordt vermeld. Naar luid van artikel 7, §1, van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van 24 december 2002 laat de dienst Voogdij, indien hij twijfel koestert omtrent de leeftijd van de betrokken persoon, onmiddellijk een medisch onderzoek door een arts uitvoeren teneinde na te gaan of die persoon al dan niet jonger is dan achttien

jaar. Artikel 7, §2 van die wet bepaalt dat, indien uit het medisch onderzoek blijkt dat de betrokkene jonger is dan 18 jaar en mits voldaan is aan enkele voorwaarden, een voogd wordt aangewezen. Indien uit het medisch onderzoek blijkt dat de persoon in kwestie de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, dan vervalt de plaatsing onder de hoede van de dienst Voogdij van rechtswege. Het medisch onderzoek is aldus door de wet zelf ingesteld als ultiem bewijsmiddel om na te gaan of de betrokkene al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt indien er twijfel is omtrent zijn leeftijd.

Verzoeker toont geenszins aan dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden doordat de bestreden beslissing is gesteund op een medisch onderzoek dat door de wet zelf is voorzien. Verzoeker kan geen schending van de materiële motiveringsplicht aantonen door te verwijzen naar stukken waarvan de dienst Voogdij geen kennis had bij het nemen van de bestreden beslissing en waarmee de dienst Voogdij dus geen rekening kon houden.

Het enige middel is in die mate ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf september tweeduizend zestien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams